

Список використаних джерел

1. Баглик В. С. Підходи до формулювання поняття державної молодіжної політики як особливого напрямку діяльності української держави // Теорія та практика державного управління. – Вип. 1(48). – 2015. – С. 1 – 5.
2. Ємельянова Г. Формування політичної еліти скрізь призму елітарної інженерії // European political and law discourse. – Vol. 5. – Iss. 3. – 2018. – С. 162 – 166.
3. Канавець М. В. Молодіжна політика України в контексті створення внутрішніх передумов щодо вступу в Європейський Союз // Державне управління: теорія та практика. – 2008. – Вип. 1. – Режим доступу : academy.gov.ua/ej/ej7/doc_pdf/kanavec.pdf.
4. Кульчій І. О. Аналіз програм розвитку державної молодіжної політики в Україні / І. О. Кульчій, Т. В. Лебедин // Молодий вчений. – 2015. – № 6(21). – Ч. 3. – С. 120 – 124.
5. Підвищення ефективності діяльності органів державного управління з питань молодіжної політики: регіональний аспект / авт. кол. : Є. І. Бородін, Н. М. Літвінова, Ю. В. Борисова та ін. ; за заг. ред. Є. І. Бородіна. – К. : НАДУ, 2009. – 36 с.
6. Формування та реалізація державної молодіжної політики в Україні в умовах децентралізації. – Тернопіль : ТОВ «Тернограф», 2017. – 100 с.
7. Empowering young people and building their resilience: a new EU youth strategy (may 2018). available at <https://ec.europa.eu/youth/sites/youth/files/factsheet-youth-may2018-en.pdf>.
8. Fedorenko N. Student youth of Ukraine: the value orientations in education and professional fields // European political and law discourse. – Vol. 4. – Iss. 2. – 2017. – p. 201 – 206.

Ярослав КОНЮХ

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування

Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України

ПЕРЕДУМОВИ УЧАСТІ МОЛОДІ У ФОРМУВАННІ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ

Одним з ключових показників соціального благополуччя суспільства і держави є положення молоді. Її моральне здоров'я, духовне обличчя, світогляд відіграють ключову роль в соціальному і політичному розвитку суспільства в цілому, багато в чому визначаючи долю і майбутнє держави.

Молодь – це важлива і чисельна соціальна категорія громадянського суспільства, від поглядів і ціннісної системи якої залежить вектор розвитку майбутнього. Її роль у процесах реновації соціальної системи циклічна в залежності від фази соціального розвитку. Підстав тому багато, серед яких можна відзначити переважну в суспільстві ідеологію, норми

громадського онтогенезу, що переважають базові цінності і багато іншого. Зазвичай, рівень активності громадянської позиції молоді обумовлює систематичність і організованість самих процесів формування і розвитку соціуму.

Як зазначає Б. Б. Бондарець, молодь є особливою соціально-демографічною групою, що має певну соціальну специфіку, відмінності в способі життя, ціннісних орієнтаціях, вона на етапі свого становлення здобуває духовні, трудові, моральні основи не тільки свого соціального майбутнього, але і суспільства в цілому [1].

Сучасні невирішені соціально-демографічні проблеми, відсутність ефективної молодіжної політики в Україні, роздробленість молодіжного руху, соціально-деструктивний характер багатьох молодіжних організацій і рухів, низький рівень політичної участі молоді змушують по-новому поглянути на роль і місце молоді в політичному житті сучасного суспільства.

Участь молоді в політичному житті суспільства – одна з найбільш актуальних проблем як для України, так і для світового співтовариства. Основні найближчі цілі, які при цьому переслідують молоді учасники політичного процесу: вплив на владу і громадський контроль над владою, набуття навичок державного управління на національному і місцевому рівнях, взаємодія в процесі управління. Більш віддалені цілі: соціалізація молоді, саморозвиток особистості молодої людини, набуття комунікативних навичок. Молодь, вступаючи в вік свідомого світосприйняття, розглядає процес політичної участі як спосіб самоствердження, кар'єрного росту, політичного навчання, входження в політичну систему, в середовище політичної еліти.

Активізація молоді в суспільному і політичному житті означає рішення антропологічних проблем – підготовки і залучення в соціальне і політичне життя молодих, енергійних людей з креативними здібностями, життєздатних і життєлюбних. Останнє не є виключно природним явищем. Життєві якості виробляються в процесі включення людини в соціум, соціальних взаємодій, серед яких політичні грають не останню роль, так як саме в політиці найбільш яскраво проявляються індивідуальні та суспільні інтереси, виявляються і формуються ціннісні орієнтації людей, виникає потреба в таких властивостях людини як завзятість, наполегливість у просуванні до мети, здатність чинити опір негативним впливам ззовні.

В цілому, у різних формах політичної участі молоді концентруються соціальні, культурні, владні, економічні, антропологічні фактори розвитку особистості молодої людини, її устремління, бажання, індивідуальні та соціальні очікування.

Актуальність аналізу участі молодіжних еліт у політичному та соціальному житті в сучасній Україні визначається завданнями створення оптимально функціонуючої і відповідальної політичної еліти, вдосконалення системи державного управління; створення

кадрового резерву, адекватного нагальним потребам покращення системи управління; демократизації суспільства. Оптимізація політичної еліти означає створення раціональної системи політичної влади, максимально вільної від рутини і догм, бюрократичної застигlosti і корумпованості, співставлення заходів примусу і стимулювання діяльності населення, здатних мобілізувати суспільство на виконання політичних рішень.

Важливе значення має відкритість еліти для нових свіжих сил, здатність її готувати і залучати до своїх лав найбільш підготовлених до владної діяльності представників молодого покоління. Ця підготовленість включає в себе складний комплекс соціальних, професійних, моральних і психологічних якостей політичних суб'єктів, формування лідерських якостей людей, що йдуть у владу.

Отже, участь молоді в формуванні молодіжної політики в Україні принципово необхідна для розвитку нашої держави. Ефективність державного управління в нових умовах вимагає омолодження керівного управлінського складу, в якому може з'єднатися досвід старшого покоління і його трудові навички зі здатністю молодого керівництва до неординарних рішень, виробництва ідей, готовністю йти на ризик, координувати свої дії і прийняті рішення з діями інших суб'єктів політичної і соціальної системи.

Список використаних джерел

1. Бондарець Б. Б. Молодь як об'єкт і суб'єкт соціокультурних процесів у сучасному українському суспільстві: аксіологічний аспект / Б. Б. Бондарець // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер. : Соціологія. – 2013. – Т. 225, Вип. 213. – С. 31 – 34.

Сергій КОРНІЄВСЬКИЙ

спеціаліст управління молоді і спорту

Дніпропетровської облдержадміністрації,

кандидат наук з державного управління

ВРАХУВАННЯ ПОКОЛІННЄВИХ ВІДМІННОСТЕЙ У РОБОТІ З МОЛОДЦЮ В КОНТЕКСТІ НАВЧАННЯ ТА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

За визначенням представника Harvard Medical School (США) D. Roberts, покоління утворюють групи осіб, які, внаслідок подібності віку, досвіду і середовища, мають спільні цінності, ідеї, позиції, стиль життя та виклики.